

Kilpa-autoilu ja lastenkasvatus vaativat kärsivällisyyttä

Jari Nurminen palasi ajoradoille vietettyään kaksi vuotta kotona lapsia hoitamassa

ANNA-STINA NYKÄNEN
Helsingin Sanomat

"Ei kilpa-autoiluakaan ole hetken huumaa, se on työ jota tehdään. Tuskin kukaan kuski tuntee voitaessaan olevansa sankarillinen, vaan että on tehnyt työnsä hyvin. Vasta pitkän ajan kuluttua näkyy, onko menestynyt. Kilpa-autoilussa sen näkee 15 vuoden kuluttua – ja samahan se on lasten kanssa, jos siinä nyt menestyksestä voi puhua."

Näin väittää Jari Nurminen, joka on tänään mukana Helsingin katuratakisan täytelähtönä ajettavassa Maserati-cupin osakilpailussa.

Nurminen, 36, ajoi lähes kaikkea liikkuvaa pikkuformuloista C-ryhmän urheiluautoihin ja formula 3000:een asti ennen kuin lopetti kilpa-autoilun kaksi vuotta sitten ja jäi kotiin hoitamaan lapsiaan. Nyt tytär Mirella on 8-vuotias, Marco 4-vuotias ja isä on palannut radoille entistä kokeilempana.

"Kun tyttäreni oli pieni, olin aina maailmalla. Kun tulin kahdeksan viikon jälkeen kotiin, tytö istui portailla ja kysyi kuka toi on. Poikani olen kasvattanut pienestä pitäen."

"Lasten kanssa olen oppinut rauhallisuutta. Elämänarvot on arvioitu uudelleen. Vaikka huippu-urheilu olisi elämässä pääasia, ei siitä saa sokaistua", pohtii Nurminen.

Ei mikään machotyppi

Uranvaihto kilpa-autoilusta lastenhoitoon, koti-isäksi Vantaalle, ei ollut Nurmiselle mikään kova juttu. Ei ainakaan Nurminen miehyydelle: hän väittää, ettei ole koskaan ollut mitään machotyppiä.

Nurminen oli tae kwon don Suomen mestari 1982, ja sanoo, ettei senkään takia ole koskaan

tuntenut mitään pätemisen tarvetta. Laji vaikuttaa paitsi fyysiseen myös henkiseen puoleen, antaa keskittymiskykyä ja itsetuottamusta.

"Lasten kanssa olin kyllä alussa epävarma, hoitamisen suhteen. Kun lapsi itkee, se on helppo työntää äidin syliin. Minun piti itse ratkaista, miksi se itkee", nauraa Nurminen.

Nurminen lastenhoitajauraanakin ympäristö suhtautui alussa epäilyksellä. Seurattiin silmä kovan, miten mies pärjää.

"Kukaan ei sanonut mitään, mutta selvästi katsottiin vähän mun tekemiseni perään."

Nurminen kuitenkin pärjasi. "Kun vauva oli aika skidi, se oli kovaa hommaa. Mutta kun pääsi tiettyyn rytmiin kiinni, siitä sai mahtavat fiilarit, samanlaisia tulee varmaan kaikille äideille."

Julkisuus ajoi pois radalta

Halu olla perheen parissa ei kuitenkaan ollut ainoa syy kilpailutaukoon, niin naiivia väitettä Nurminen ei yritäkään syöttää.

"Ei ollut draivia. Raha oli tiukalla sekä Suomessa että muualla. Ja siinä oli tullut muutama vuosi kulutettua nimeä: kaiken huippu oli uutinen, jossa sanottiin, että Nurminen ura on käännytynyt oikaisemattomaan syöksykierteeseen."

"Sellaista lausetta vastaan on turha taistella. Minä annoin periksi, totesin ettei mitään ole tehtävissä. Media muokkaa sekä katsojien että sponsoreiden mielipiteitä. Jos sut on kerran kunnolla teiltu, ei sitä enää korjata millään pehmentävillä jutuilla."

Nurminen ajatteli lopettavansa kilpa-autoilijan uransa kerralla ja kokonaan, mutta seurasi tietysti koko ajan kehitystä.

"Näin, että ne jotka olin pystynyt lyömään ovat nyt f-ykkösissä kärkipään jätkeä. Siitä tuli olo, että olen ehkä sittenkin vähän

väärässä paikassa."

Kahden vuoden etäisyydenoton jälkeen julkisuuden teitit tuntuivat puolin ja toisin unohtuneen. Nurminen ajattelee siinä mielessä aloittavansa nollasta.

"Tuntuu, että olen pääsemässä mukaan, ovet aukenevat. Mulla on 15 vuotta kokemusta, hyvät kansainväliset suhteet, osaan tämän homman. Olen ollut aina rehellinen kaikkia kohtaan. Mulla on erittäin hyvät lähtökohdat, paremmat kuin 20-vuotiaana, jolloin mulla ei ollut tätä kokemusta."

"Lasten kanssa oleminen ei ole huonontanut mua miehenä eikä hitaannuttanut kilpa-autoilijana. Tulokset ovat parempia kuin ennen, vaikka tietysti ne luokat joissa nyt ajan ovat erilaisia kuin ennen, vakioautoissa taso ei ole niin korkea."

Tavoitteena Indy-autot

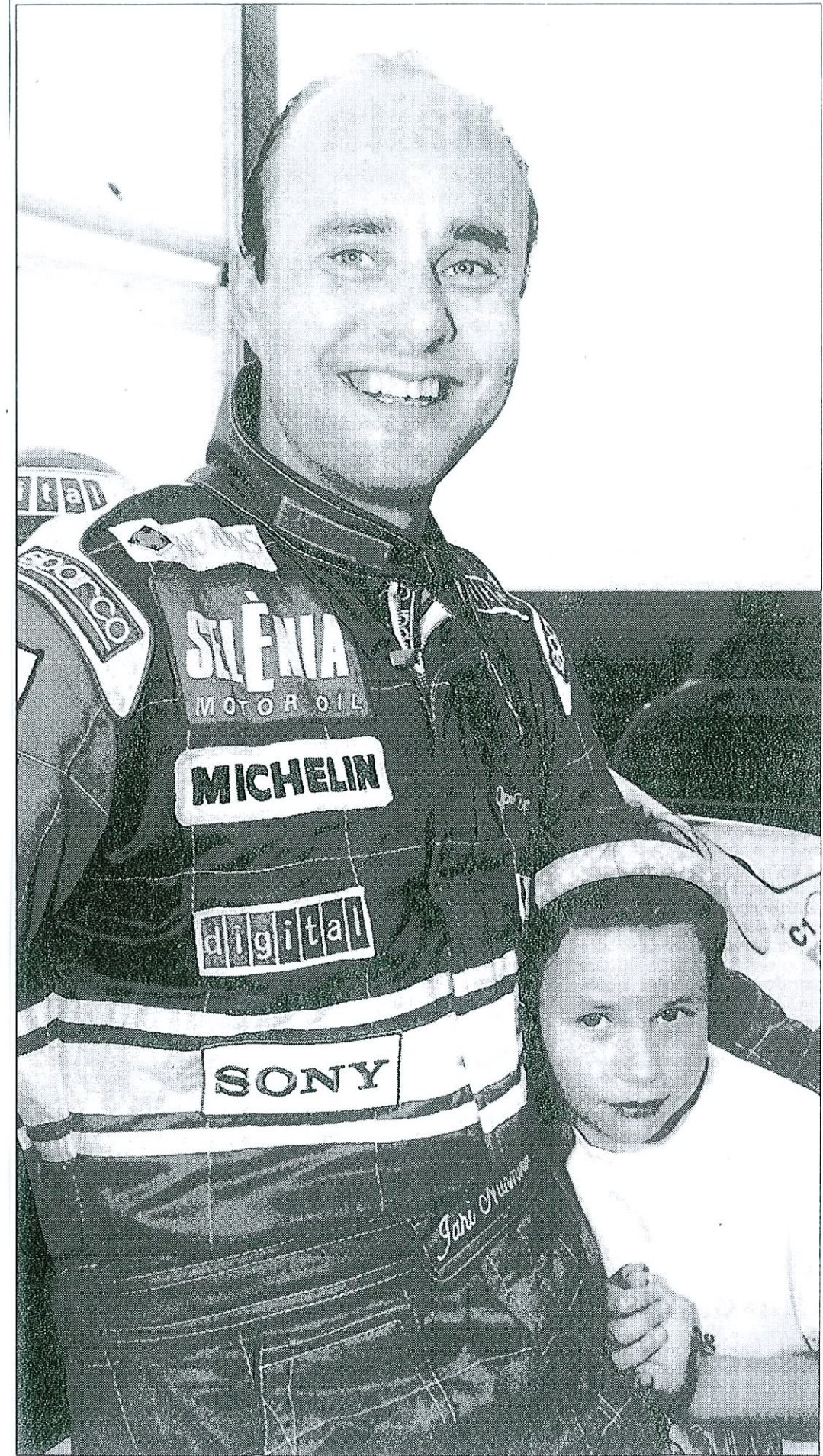
Nurminen on päättänyt antaa itselleen viisi vuotta aikaa vakiinnuttaa paikkansa sellaisella tasolla kuin Indy-autot tai DTM. Vuosi voi autourheilussa mennä pelkkiin neuvotteluihin, mutta viidessä vuodessa pitäisi jo tapahtua.

"Sen kauemmin tuskin jaksan taistella paikkani puolesta", sanoo Nurminen. Jos paikkaa ei avaudu, hän siirtyy bisneksen puolelle. Taustanaan peruskoulu. "Mutta pitkä koulu maailmalla", Nurminen muistuttaa.

Jos paikka avautuu, hän jatkaa ajamista.

Entä mihin unohtui Nurminen perhe, lapset saavat taas jäädä, kun kilparadat kutsuvat?

"Onhan se vaikeaa lähteä, kun lapset kysyvät, mihin sä meet ja koska sä tuut takaisin. Toisaalta tyttö on ekalla luokalla koulussa ja poikakin on saatava jo muiden pariin. On eletty se aika, kun he tarvitsivat turvaa, nyt he tarvitsevat jo ulkopuolista maailmaa."

Jari Nurminen Mirella-tyttärensä ei eilen tarvinnut ikävöidä isää, hän kun pääsi mukaan varikolle.